

РЕШЕНИЕ

№ 602

гр. София, 06.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 06.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **7521** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ц. Й. Ц. против уведомително писмо изх. № 01-6500/6238/12.06.2013г. на зам.-изпълнителен директор на Държавен фонд «Земеделие» - Разплащателна агенция (ДФЗ – РА). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването и срещу акт, подлежащ на оспорване. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

С процесното УП е прекратен агроекологичен ангажимент по мярка 214 „Агроекологични плащания“ (АЕП) от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2007 - 2013 г. за кампания 2012 г. Изложени са мотиви, че в резултат на извършени административни проверки за спазване на поет петгодишен агроекологичен ангажимент е установено, че адресатът не е подал заявление за плащане по мярката през кампания 2012г. Съгласно чл. 7 от Наредба № 11/06.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013 (Наредбата), агроекологичните дейности или направления се изпълняват за период от пет последователни години, като този срок започва да тече от началото на годината, в

която е подадено „Заявление за подпомагане“, което през първата година е и „Заявление за плащане“. През всяка следваща година до изтичане на петгодишния ангажимент кандидатите за подпомагане подават само „Заявление за плащане“. Съгласно чл. 67, ал. 1 от горепосочената Наредба, земеделски стопани, които не подадат "Заявление за плащане" по време на агроекологичния си ангажимент, възстановяват получената финансова помощ или част от нея съгласно чл. 18, ал. 4 и се изключват от подпомагане по мярка АЕП. Административният орган установил от извършената от него проверка, че жалбоподателят не е подал заявление за плащане по мярка 214 с направление "Традиционно отглеждане на овощни култури" през кампания 2012г. Поради това, постановил оспорения акт за прекратяване на ангажимента по мярката.

Жалбоподателят не оспорва факта, че не е подал горепосоченото заявление за плащане. Обратно, той потвърждава, че не е подал такова заявление, тъй като се съобразил със становище на служител на Националната служба за съвети в земеделието (НССЗ), каквито му били предоставяни и в предходни години и които следвал. В подкрепа на тези твърдения не са ангажирани доказателства, но наред с това те са и ирелевантни за спора. С обнародването си приложимите нормативни актове се считат известни на лицата, техни адресати. В частност относно правилата и условията по схемите и мерките, в текста на заявлението за регистрация (както и в това за плащане) е инкорпорирано изрично изявление, че подателят познава и приема тези условия и правила.

При така установените обстоятелства, жалбата е неоснователна. ДФЗ е акредитиран за единствена РА за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз /чл.11а от Закона за подпомагане на земеделските производители, ЗПЗП/. Разплащателна агенция, съгласно §1, т.13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Акредитацията, според § 1, т. 15 от ДР на ЗПЗП, е "процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз". В случая акредитацията е осъществена със заповед № РД-09-1166/20.12.2006г. на министъра на земеделието и горите ДФЗ е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз (О. на ЕС). Акредитацията е възстановена със заповед № РД-09-863/25.11.2008г. на министъра на земеделието и храните, публикувана в Неофициалния раздел на ДВ бр. 108/19.12.2008 г.

Жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от ДР на ЗПЗП. Същият не ангажира доказателства да е изпълнил условията, при които възниква правото на подпомагане. Макар административният орган по общото правило на чл.170, ал.1 АПК да носи доказателствената тежест да установи законосъобразността на оспорения акт, то това не изключва задължението на заявителя да докаже, че отговаря на всички условия и изисквания за подпомагане. Това е така, тъй като финансирането на дейностите в рамките на Общата селскостопанска политика не се предоставя по право на всеки земеделски производител; обратно, последният с

подаването на заявление за подпомагане има задължението да докаже пред РА, че е изпълнил своевременно всички изисквания за получаване на съответния вид субсидия, за всяка стопанска година поотделно.

Предвид изложеното и като провери законосъобразността на акта по реда на чл.168 АПК съдът в настоящия състав намира, че УП е издадено от в установената форма и от компетентен орган, съобразно представената заповед № 03-РД/606/21.02.2013г. на изпълнителния директор на ДФЗ, т.4. При това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила; УП е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 150 лв. на основание чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. Й. Ц., с ЕГН [ЕГН], против уведомително писмо изх. № 01-6500/6238/12.06.2013г. на зам.-изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция.

ОСЪЖДА Ц. Й. Ц., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: